

Les "mentides piadoses" de la DUI en "standby"



A.Jürgens@AJrgens1

16 de Juliol del 2021 revisat el 25/7/2022

Una ombra de sospita ens ha fet pensar a molts independentistes que els atemptats del 17-A foren un crim d'estat perpetrat pel *deep state*

(d.s.) de l'Estat Espanyol (EE).

Tan sols el periodisme de investigació rigorós ens ha permès deconstruir aquest terrible dubte i assegurar que el d.s. no deixà fer els atemptats amb mala fe, sinó que es tractà d'una negligència del *Cuerpo de Policía Nacional* (CPN).

L'EE és culpable d'haver mantingut viu el terrible dubte d'un crim d'estat per evitar el referèndum de l'1-O i, sobretot, la DUI. Gràcies a l'espionatge informàtic dels nostres líders sabien que hi havia alguns polítics al Govern que dubtaven de fer la DUI i que el moment idoni per acovardir-los era a partir de la 2^a quinzena d'agost, just després de les vacances parlamentàries. En García-Margallo així ho manifestà el juliol del 2017, però no ens amenaçava amb un crim d'estat.

En veure que el poble català no es feia enrere amb el referèndum davant la repressió policial-judicial-mediàtica, l'EE decidí reforçar

la guerra psicològica contra els líders, tan sols mantenint viu el terrible dubte.

Unes trucades misterioses dirigides als líders més porugs, amenaçant de "violència terrible", generaren el pànic els darrers dies previs a la DUI. Però en realitat eren la darrera baula desesperada d'un EE atemorit per la determinació del poble a coronar el referèndum amb èxit. La violència terrible després de la DUI era "una catxa", que deixà la DUI en suspens *in extremis*, gairebé "al darrer minut de joc".

L'EE manté el poder gràcies a un *deep state* (d.s.), que esmerça tots els esforços per mantenir viu el mite de "Disney Spain"

(DS): el d.s. mai farà la violència a gran escala i de manera oberta, perquè aniria també contra una part important de la població catalana encara no obertament independentista i necessita mantenir viu el mite DS per a no generar més independentistes. L'EE ha tancat definitivament la porta de la negociació en passar directament al terreny de la pura confrontació. Fins ara hem mostrat les nostres cartes del joc a un enemic que no ho feia. Ara sabem el terreny de joc i hem de despistar a l'enemic, amagant la nostra estratègia i aprofitant les seves febleses.

L'EE (amb la seva careta de DS i les vergonyes del d.s.) sols respon als fets consumats i a les posicions de força. Taula de negociació sí, però un cop descongelada la DUI, i tan sols per a transferències de competències ministerials, sempre des d'una posició de força, la força de la veritat, la força de les urnes, la força de la intel·ligència.

Primera mentida piadosa:

Un dels principals motius perquè la DUI no fos efectiva, sinó "simbòlica", segons Marta Rovira, fou que s'esperava una **violència extrema**. La pregunta automàtica que molts ens plantajàrem fa 5 anys fou: els nostres líders no ho sabien això ja abans de l'1-O? Ara bé, perquè després de quasi 4 anys, n'Oriol Junqueras (amb qui vaig poder parlar personalment el dia 16/7/21 a l'acte del 60è aniversari d'Omnium a Elna) a la meua pregunta "a que us referíeu amb 'violència extrema' com la causa per deixar la DUI en suspens, no seria pas que us referíeu a l'atemptat del 17-A?" lacònicament em respongué "no, no: sols ens referíem a la violència policial"?

O el líder d'ERC està mort de **por** i no vol reconèixer públicament **l'ombra de sospita sobre l'autoria** de l'atemptat

perquè, un cop "pseudo-indultat", no està disposat a assumir més riscos personals. O sap perfectament que l'Estat Espanyol hi és al darrere i vol

normalitzar

-lo per continuar enganyant als seus seguidors, sols amb el trist afany de fer el "sarpasso" a l'antiga CiU en unes eleccions d'una

autonomia agònica

. Sigui com sigui, és evident que es tracta d'una mentida piadosa....el que no sabem si és per pur egoïsme personal (del tot comprensible) o per mesquinesa de partit.

Reacció als atemptats del 17-A:

Si tornem a l'octubre del 2017, a aquells moments que el MHP Puigdemont estava intentant una via fallida de diàleg amb l'Estat Espanyol (EE) i amb la UE, els seus socis de govern eren víctimes del pànic. Tots ho vèiem a TV3 els dies previs a la DUI en les cares d'alguns líders: no eren cares d'eufòria ni de satisfacció pel moment històric que era a punt d'esdevenir, ans el contrari, eren cares de circumstàncies, de neguit o fins i tot, de por.

Hi ha **veritats incòmodes** que les anem normalitzant poc a poc perquè costen de pair fins al punt d'acabar-les d'ignorar del tot:

- el degoteig constant de refugiats que creuen el Mediterrani
- l'holocaust jueu mentre durava la 2ª Guerra Mundial
- el magnicidi de'n JFK
- la col.laboració dels EUA amb el cop d'estat d'Augusto Pinochet el 11S del 1973
- la persecució implacable de Julian Assange per part dels EUA etc etc etc.....

El 2017 va succeir un fet terrible a casa nostra tan sols uns dies abans de la recta final cap a la independència i de tant tenir aquesta veritat davant dels nassos, hem acabat per ignorar-la: **l'atemptat del 17A**

. A aquest oblit selectiu de veritats doloroses, la psicoanàlisi l'anomena

reprimir els records

. Aquest procés mental ens permet viure més tranquil.lament, fins que el dia menys pensat, pot emergir en forma de malsons, neurosis, depressions i inclús psicosis.

Penso que als líders independentistes se'ls hi van obrir els ulls de cop davant de les ombres de sospita sobre l'autoria de l'atemptat del 17-A, però potser massa tard per poder reaccionar en aquell precís moment històric. S'havia previst una resposta violenta a la DUI i el propi atemptat s'havia resolt amb màxima eficàcia, però sense reflexionar sobre el seu rerefons real i sense establir una relació causa-efecte entre ambdós fets. De sobte, en veure el dispositiu "piolín" cascant brutalment als votants pacífics de l'1-O i recordant la coincidència nefasta del 17-A perpetrat 15 dies abans de la llei de desconnexió (jo i molta gent no creiem en tanta casualitat i menys en política), en rebre trucades anònimes que alertaven de violència extrema als carrers de Catalunya i la posició inamovible de l'EE després de la victòria històrica dels catalans al referèndum, feren caure a molts socis de govern la bena dels ulls i foren víctimes del pànic pel **gran dubte no resolt**. I la pregunta que neguitejava més era si el "deep state" (d.s.) és capaç de deixar fer un atemptat contra la seva pròpia població i altres ciutadans estrangers abans de l'1-O, de què no serà capaç després de la DUI. La por a la veritat queié com una llosa sobre els nostres responsables polítics i els deixà fora de joc. Però sovint la veritat resulta alliberadora, per més dura que sigui, perquè et permet explicar uns fets i perquè

et permet reaccionar, mentre que un gran dubte pot arribar a paraitzar del tot.

Una veritat difícil d'escatir:

Perquè no s'investiga **oficialment** la relació estreta del cervell gihadista del 17-A (Satty, immam de Ripoll) amb el CPN, quan se sap que n'era confident? La primera lectura fàcil és: com sempre, Espanya amaga veritats fosques perquè no és prou democràtica. Una segona raó, és que en produir-se uns atemptats perpetrats per una cèl.lula gihadista capitanejada per un confident policial, el bon nom del CPN quedava molt tocat i si alguna cosa té l'EE és que defensa el bon nom de les seves institucions i gens els seus ciutadans lliures, si no combreguen obertament amb l'EE. Però, atenció, poca broma perquè en aquest cas es desvetlla la sospita que el propi EE deixés perpetrar els atemptats perquè anaven dirigits contra Catalunya, amb la qual cosa estaríem parlant d'un **crim d'estat amb falsa bandera** !

Si gratem un xic més, veiem que la manca de investigació l'únic que genera, és un gran dubte que va anar planejant en el subconscient col.lectiu durant 2 mesos seguits:

-Als 4 dies el CME havia acabat amb tots els terroristes (eficàcia màxima).

-El 6-S s'aprovà la Llei de desconexió al Parlament Català.

-Després de quasi 1 mes d'incerteses, es celebra el **referèndum el dia 1-O**, el que seria una victòria històrica del moviment independentista, tot i la ferotge repressió policial i estatal (dispositiu "piolín", atacs del lawfare amb el TC, guerra psicològica als mitjans, bronques dels "constitucionalistes", com la de la "ministra decapitadora de procesistes" etc).

-El 27-O es declara una DUI i es deixa en suspens.

El balanç per a l'independentisme era de 3 victòries en 1 mes, que havien de ser rematades per la DUI declarada formalment pel Parlament, però en deixar-la en suspens, l'EE es tirà a la jugular de la Generalitat, aplicant el 155, menant els líders a l'exili, després molts d'ells, en retornar a Espanya, processats en un Judici Polític Delirant sense precedents. Tots ens preguntàvem: per quin motiu no fou efectiva la DUI? Està clar que per decisió dels nostres líders, no per decisió de l'EE.

Sols sabem versions individuals d'alguns dels líders independentistes: la manca de suport per part de la UE, la manca de disposició a negociar per part de l'EE (fet i amagar de trucades i reunions fanatismes), la manca de disposició d'alguns líders a fer la DUI (alguns dimitiren just abans del 27-O) i unes misterioses trucades que advertien de violència extrema als carrers. Hi havia un gran dubte no resolt, que el 17A hagués estat un crim d'estat gestat per a evitar el referèndum i la possible DUI. Un dubte així no s'esvaeix en moments de pressa i excitació general perquè cal temps per poder investigar-ho a fons. Que l'EE pogués deixar fer una atemptat contra la seva pròpia població per tal d'evitar una negociació civilitzada canviava radicalment l'escenari per als dirigents independentistes, que, com han reconegut després, encara comptaven amb una possible negociació amb l'EE.

Des de finals del 2017, he pensat que darrere el canvi sobtat de 3 victòries a una derrota inexplicable de l'independentisme sols es podia amagar un fet terrible, que fes esperable una

violència extrema al carrer un cop feta la DUI, els atemptats del 17A. Les cares de por i les corredisses al Parlament feien pensar en una situació de pànic. Els dubtes paralitzen, les certeses permeten una reacció. Penso que el gran dubte no resolt generà el pànic necessari per trencar la unitat d'acció i desactivar la determinació a fer la DUI. Aquesta és la gran força de l'**arma destructiva més eficaç** de l'EE, la **POR**. Si s'investigués ara aquest entremat, gran part d'aquesta força desactivadora del procés s'esvaïria. Perquè davant un estat que no et pot esclafar amb l'ús de la violència física, perquè ens trobem en el marc de la UE, a aquest sols li queda l'ús de la violència psicològica com a arma destructora. Un cop desemmascarada, el fantasma de la por desapareix com el fum, perquè l'estat passa a ser un **espentall desarmat**.

Si en aquells moments de corredisses i de muntanya russa emocional, ens haguéssim assegut tots plegats a parlar-ne tranquil·lament, haguéssim vist que **escatir la veritat sobre la veritable autoria de l'atemptat de l'17-A**, hagués desactivat del tot aquesta por:

-Si el convenciment nostre hagués estat que quedava completament deslligada del d.s., haguéssim fet la DUI via directa, sense gaire recança, gràcies a l'eufòria de les victòries prèvies, especialment la de l'1-O.

-Per contra, si haguéssim obtingut proves indiscutibles de la implicació del d.s., és a dir, no haguéssim dubtat que el d.s. va deixar fer els atemptats, haguéssim tingut una baula a la mà com una bomba: "L'EE deixa fer un atemptat gihadista contra ciutadans propis i d'altres països per impedir un referèndum de la independència." Aquest hagués estat el demolidor titular a tota la premsa mundial. Potser aleshores, sí que la UE s'hagués pres més seriosament el conflicte Catalunya/Espanya i potser no hagués permès un estat terrorista dins el seu si. En democràcia, no es pot tolerar que un estat arribi tan lluny, perquè **els fins NO justifiquen els mitjans**

, com sí justificava Adolf Hitler en fer la guerra total. Per altra banda, ho hagués acceptat, ja no dic la resta de conciutadans catalans no independentistes, sinó la gran majoria de ciutadans espanyols que fins ara eren crítics amb el procés independentista, que l'EE estigués disposat a deixar fer un atemptat contra ciutadans propis tan sols per no solucionar una qüestió política per la via de la negociació?

-Però la situació actual envers aquests fets, és la del **dubte**. El dubte no ens permet iniciar cap d'aquests dos camins i menys ara que tot l'independentisme sembla desmobilitzat. El dubte ens ha paralytitzat.

Antecedents històrics:

El règim del 78 té uns antecedents històrics que demostren que l'EE. sol jugar amb el terrorisme i el colpisme en benefici propi i per a enfortir-se davant de la seva dissidència:

-el terrorisme d'estat declarat dels GAL

-el cop d'estat de la monarquia contra un president electe (23-F)

-la conversió sistemàtica dels dissidents polítics en suposats "terroristes"

-la manipulació de l'11-M per fer propaganda anti-ETA en plena campanya electoral.

El segell de la casa és inequívoc: cada cop s'en guarda més **d'embrutir-se les mans**.

Perquè per a l'EE això és la democràcia: "25 años de paz", "la transición modélica", el "Rey campechano", "España va bien", "El Preparado". És a dir pura

**aparença de disneylandia (Disney Spain= DS) sostinguda per un
*deep state***

(d.s.)

amb molts tentacles, també el de violència soterrada i, sobretot, el de la manipulació mediàtica i jurídica. Després del franquisme, la violència no la podia exercir de manera directa i als ulls de tots: per això el 23-F passà a la història com el "tejerazo", és a dir cosa d'un tricorni ultra, mentre que el vergonyant terrorisme d'estat dels GAL com a obra d'una colla de matons

a les ordres del misteriós "MrX". Malgrat tot, en aquests dos casos,

l'ombra del d.s.

encara era massa evident per no fer sospitar a l'opinió pública: per això el d.s. es tornà més subtil i adoptà l'estratègia de la manipulació informativa. L'aventatge: no cal engrescar a un ultra, que després pugui ser un boca-moll, ni tenir que contractar a matons matussers, és a dir, s'eviten sorpreses, moltes grotesques i a l'estil "Torrente", i es posa més distància entre la violència i el d.s., és a dir

s'esborren les proves sobre l'autoria real

. Per això els hi funcionà tan bé el terrorisme d'ETA durant molts anys: el d.s. no tenia més que detenir i empresonar als terroristes quan es produïa un atemptat, sovint la detenció era immediata perquè ja sabien quins n'eren els autors abans dels fets. L'aparença d'eficàcia policial i la manipulació informativa ràpida els hi donava molts més rèdits que la violència directa. Cada cop que hi havia un atemptat d'ETA, el d.s. s'encarregava de criminalitzar tot el moviment independentista basc i per això molts polítics d'Euskadi varen ser condemnats falsament com a col.laboradors amb banda armada. El més important era crear un relat simplista per a la població espanyola, que confrontava els polítics "constitucionalistes" als abertzales (independentistes) en una mena de món maniqueu on els polítics d'Euskadi només podien ser de dues menes: "constitucionalistes" (els bons) o abertzales (els dolents). La fal·làcia era semàntica perquè tots sabem que en el món real hi ha més grisos que no pas blancs i negres. Però aquesta

construcció propagandística

acabà per convertir "arbertzale" en "terrorista", mentre que constitucionalista venia a ser sinònim de candidesa, pau i ingenuïtat. D'aquesta manera es tapava tot l'aparell repressor espanyol que feia possible el "constitucionalisme" a Euskadi.

Quan el terrorisme etarra ja era en hores baixes, aparagué la darrera temptació, la de jugar amb el terrorisme gihadista, per primera vegada els tristos dies de l'**atemptat 11-M del 2004**, aquesta vegada per guanyar unes eleccions de la manera més miserable. Perquè sinó negà l'EE durant els dies previs a aquelles eleccions generals que l'atemptat l'havia perpetrat una cèl.lula gihadista i s'entestà en culpabilitzar a ETA? Doncs perquè havien après a utilitzar ETA com una arma pròpia. Doncs seguint el mateix modus operandi, quan Catalunya anuncià amb anys d'antelació el camí cap a la independència, a l'EE s'encengueren totes les alarmes i la maquinària del d.s. es posà en marxa. Si fins aleshores el terrorisme havia acabat amb l'independentisme basc que menys tornar-lo a utilitzar quan estava a punt de trencar-se Espanya pel secessionisme de la nacionalitat més rica del Reino. Però amb ETA disolta, haurien de tirar del fil del terrorisme gihadista.

Dues hipòtesis de treball:**A-La deixadesa per part de l'EE davant la imminència d'un atemptat d'una cèl.lula gihadista controlada pel d.s. va ser usada com a arma anti-indepenedentista:**

D'entrada, molts indicis apunten que el CPN no actuà de manera decidida per avortar un atemptat gihadista imminent, i això faria sospitar que fou perquè els efectes del mateix s' a venia als interessos de l'EE. El dia 10/07/17, el diari Levante havia publicat unes enigmàtiques declaracions de l'ex-ministre d'exterior José Manuel García-Margallo, segons les quals "... a partir de la segunda quincena de agosto van a empezar a "pasar cosas" en Cataluña porque el 'presidente' de la Generalitat, Carles Puigdemont, tiene "dificultades" con su propio partido, con ERC, la CUP y también con sectores sociales importantes, como los empresarios y comerciantes, la tradicional burguesía catalana" ([enllaç](#)).

El mateix dia dels atemptats i tan sols unes hores abans que es perpetrassin, ja hi havia control policial a la frontera de La Jonquera. Per tant, com durant l'època d'activitat terrorista d'ETA, algun membre del CPN s abia que es produïria un atemptat. Però el més sorprenent de tot és que el CME no n'estava al cas, quan tots sabem que té plenes competències en lluita anti-terrorista. Si l'explosió a Alcanar del dia abans, hagués posat en alerta al CME que podia ser atribuïble a una cèl.lula gihadista que estava preparant un atemptat, tal vegada s'haguessin pogut evitar els de BCN i Cambrils. Perquè els mossos no varen ser advertits de l'existència d'aquesta cèl.lula gihadista?

Una explicació a tot plegat seria, que abans del 17A el CPN canvià de bandera, és a dir, l'enemic deixà de ser el gihadisme i passà a ser-ho la Generalitat en mans de l'independentisme.

B-EI seguiment policial deficient del confident Satty, cap de la cèl.lula gihadista que perpretrà els atemptats del 17A, va ser una autèntica malpraxi del CPN, que donà lloc a un atemptat no desitjat però que produí un efecte políticament beneficiós i inesperat, la desactivació de la DUI, a la qual ajudà molt una manipulació informativa maquiavèlica per part del d.s.:

En aquest supòsit, malgrat que el d.s. posà tot l'empeny en seguir el confident, no interpretà la seva fugida al Marroc com un signe d'alarma d'atemptat. Es tractaria d'una badada policial de greus conseqüències i per això el d.s. amagà l'error policial des d'un principi. Però l'EE no permetria posteriorment saber-ne tots els detalls sobre aquesta relació confident-polícia i **utilitzaria la manca de informació per mantenir viu el dubte sobre un possible crim d'estat (deixar fer l'atemptat) per avortar le referèndum i després la DUI**, un cop constatada l'eficàcia de l'operatiu antiterrorista del CME i el fracàs de la repressió de l'operatiu "piolín" per avortar el referèndum de l'1-O. L'EE no deixaria investigar els fets no sols per vergonya a fer pública una negligència comesa pel CPN, sinó també perquè aquest dubte ajudava a desactivar la determinació a fer la DUI

Les proves:

L'EE és “jutge i part” perquè té el patrimoni exclusiu de les proves i no les deixa estudiar a

fons. A més a més té un sistema judicial que
credibilitat

ha perdut tota

d'ençà

del procés judicial polític del 2019 contra els líders que declararen la independència l'any 2017 i no es quedaren a l'exili. Quan la veritat no la pot escatir la justícia, entra en joc el 4t poder, el periodisme. I no em refereixo pas als diaris i mitjà controlats directament des del poder estatal (que es dediquen a la divulgació i a la propaganda), sinó al

periodisme de debó que és independent

i fa

investigació

per tal de controlar als altres 3 poders estatals. Exemples històrics serien el cas Watergate dels anys 70 i el més recent de Julian Assange, quan destapà tots els crims de guerra comesos pels EUA a Irak i Afghanistan..

Un cop analitzats els fets gràcies al treball periodístic rigorós realitzat per Vicent Partal (VilaWeb) i pels col.laboradors del diari La República, arribem a 4 qüestions fonamentals que cal aclarir per tal d'acceptar la hipòtesi A (el d.s. va deixar fer els atemptats del 17A) o la hipòtesi B (sols la incompetència de l'EE va fer possible el 17A i sols és culpable de no deixar escatir la veritat i manipular la informació en benefici propi en la lluita contra el independentisme català).

1-Perquè el CME no va ser alertat del risc imminent d'atemptat a Catalunya i perquè no va ser advertit que s'havia perdut la pista del confident el mes de juliol?

D'entrada hem de saber que a Catalunya la lluita anti-terrorista és una competència compartida per les dues policies espanyoles i la catalana. Pel que fa a l'amenaça d'atemptat, a Catalunya sols n'estava al corrent el CNP, de qui n'era confident el cap de la cèl.lula

gihadista Satty, mentre que la Guardia Civil i el CME no en sabien res. Hem de saber que és pràctica habitual que la informació sobre confidents policials no sigui compartida entre les 3 diferents policies si no és de gran rellevància, és a dir, si hi ha alt risc d'atemptat.

Quan el mes de juliol el CNP perdé la pista del confident Satty, no n'informà ni a la Guàrdia Civil ni al CME perquè no li donà prou importància. Els policies nacionals responsables del seguiment del confident es tranquil·litzaren quan reberen la informació que Satty se n'havia anat al Marroc i, per això, no es declarà l'estat d'alerta d'atemptat a Catalunya. Per aquest motiu, no foren alertades ni Guardia Civil ni els Mossos. Una altra possible raó de no compartir la informació amb els altres cossos policials és que no volien reconèixer la **flagrant incompetència**

dels agents responsables en perdre la pista del confident. Posteriorment, s'ha parlat molt del recel entre els diferents cossos policials, lògicament major amb el CME degut precisament a l'escenari polític, el camí iniciat per Catalunya cap a la independència.

2-És creïble que el d.s. gosés utilitzar una cèl.lula gihadista com a arma de guerra contra el procés independentista?

És poc creïble, donat que l'acció d'aquests terroristes no es circumscriu a l'àmbit català. Una cèl.lula com aquesta hagués pogut perpetrar un atemptat com els del 17A a qualsevol punt del territori ibèric o inclús més enllà dels Pirineus (de fet, Satty havia estat a França i Bèlgica). Els gihadistes no són espanyols anti-catalans fanàtics, sinó islamistes fanàtics anti-cristians (o "anti-infidels"). Per altra banda, la cèl.lula en qüestió posà en pràctica unes instruccions per fer explosius apreses a un video de YouTube, que eren d'alt risc i per això tot volà pels aires a Alcanar tan sols un dia abans dels atemptats. És del tot inversemblant que el d.s., deixés en mans de fanàtics inexperts el maneig d'armes tan perilloses per a objectius comuns.

3-Segueix viu el confident Satty?

La mort del líder la cèl.lula gihadista a Alcanar està documentada pels Mossos d'Esquadra sense cap mena de dubte. Els atemptats del dia posterior sols es poden interpretar com una reacció rabiosa de la cèl.la gihadista decapitada en frustrar-se el seu pla original de fer volar el temple de la Sagrada Família.

El punt 2 result és determinant per decantar-nos per la **hipòtesi B**. Per més increïble que sembli, la casualitat, la incompetència del CPN i els recels entre els cossos policials facilitaren que el 17A es produïssin uns atemptats gihadistes terribles, tan sols 15 dies abans de la Llei de Deconnexió que seria el pas previ al referèndum de l'1-O. L'atzar històric és així, per més ombres de sospita que envoltin al d.s. de l'EE.

4-Però és suficient el zel de preservar el bon nom del CPN per explicar que l'EE no deixi investigar oficialment les connexions entre CPN i confident Satty?

L'EE té moltes vergonyes a tancar davant dels estats democràtics (posà en risc d'atemptat gihadista a tota la UE), davant del CME i davant dels seus ciutadans lliure-pensadors. L'EE amaga la veritat sobre el 17A perquè el PNC demostrà un alt grau de incompetència per

prevenir el 17A, mentre que el CME demostrà una gran eficàcia en la lluita anti-terrorista (en 4 dies acabà amb tots els terroristes del 17A).

Arribats a aquest punt, cal no oblidar que el d.s. practica constantment la manipulació informativa i anar un xic més enllà: els dubtes raonables sobre els atemptats i el seu benefici involuntari a favor de la unitat d'Espanya. Els atemptats 17A **ajudaren, sense volguer, a desactivar la determinació a fer la DUI**

. Les trucades anònimes que reberen els líders independentistes un mes després, els dies previs a la DUI,

advertint d'una "violència terrible"

, varen ser utilitzats molt sagaçment perquè jugaren amb el

dubte no resolt sobre les ombres del 17A

(
que fos

un crim d'estat), creant una

connexió mental entre els actes terroristes del 17A i violència terrible

anunciada per telèfon, per a després de la DUI. Aquesta manipulació dels polítics independentistes més porugs

els precipità en una reacció de pànic i encengué el ble de la discòrdia en els dies previs a la DUI. Les enigmàtiques declaracions de

l'ex-ministre d'exteriors José Manuel García-Margallo, esmentades més amunt, que "...

a partir de la segunda quincena de agosto van a empezar a "pasar cosas" en Cataluña porque el 'president', tiene "dificultades" con su propio partido, con ERC, la CUP.... ", cal entendre-les no en el sentit que deixarien fer un atemptat per evitar el referèndum, sinó que eren coneixedors que hi havia socis de govern que no estaven gaire determinats a fer la DUI. Tan sols calia sembrar la por entre els consellers caga-dubtes i la victòria seria finalment per a l'EE. I així va ser, la guerra psicològica és fàcil i eficaç, si controles la informació i la cuines segons els teus interessos, i si les possibles víctimes són fàcils d'atemorir.

L'EE és culpable, sí, però sols d'haver **manipulat la informació per generar un opressiu i aterridor dubte**, que l'EE fos capaç de fer terrorisme d'estat utilitzant el gihadisme per garantir la unitat territorial. Aquelles trucades misterioses a

les que es referia la Marta Rovira, sí les va fer el d.s. per crear pànic, però no els atemptats. També és culpable **d'espionatge dels nostres polítics, de delictes d'amenaques i de incompetència policial**. Però no d'haver provocat els atemptats o haver-los deixat fer.

De fet la història n'és plena de coincidències casuals però determinants. Informació és poder, això l'EE ho té molt clar i, en una guerra on no valen les armes de foc, la guerra psicològica és la seva única arma i, pel que veiem, molt eficaç.

Segona mentida piadosa:

Després de la DUI en suspens hem assistit a una lamentable rendició dels líders independentistes empresonats, processats i pseudo-indultats a Espanya. Després d'haver permès que un estat, que es vesteix de DS, desactivés la DUI gràcies a la guerra psicològica, perquè s'entesten aquests líders represaliats en **reivindicar l'amnistia i una taula de diàleg i així assolir un referèndum acordat**

? Es pot negociar amb un EE que no respecta gens a una nació que reivindica la seva sobirania

i sols reacciona amb espionatge, amenaces, manipulació informativa, judicis polítics, repressió i guerra psicològica i no respon amb una amnistia com a pas previ a una taula de negociació per a un referèndum acordat

?

Aquest és l'escenari actual: La 2^a mentida piadosa (amnistia i taula de negociació) d'uns dels líders polítics acorvadits per la guerra psicològica del d.s. sols poca gent se la creu hores d'ara. La 1^a mentida piadosa ha costat molt de desemmascarar ("hem deixat la DUI en suspens perquè se esperava una violència extrema"): la por a aquesta reacció violenta era fruit d'un engany per part de l'EE que va fer creure als nostres líders que podien haver deixat fer els atemptats del 17A, però sense tenir-ne la certesa. La veritat és tossuda i tard o d'hora acaba sortint a la llum. Una segona vegada no ens deixarem enganyar pels nostres. Amb la por no es va enlloc. Per ser polític cal ser quelcom més que una bona persona, s'ha de ser intel·ligent i valent.

Un moviment d'alliberament nacional com el nostre no es pot sustentar en mentides i la rendició davant una guerra psicològica, que acaba deixant als líders com a traïdors patètics davant de la Història. Per això algunes veus parlen ja de crear un servei d'intel·ligència català com el Mosad d'Israel. Si repassem la història de la Guerra del Segadors, veurem com Pau Claris guanyà la batalla de Montjuïc gràcies als aliats francesos i declarà la independència de Catalunya sota l'aixopluc de França, però finalment tot fracassà perquè fou assassinat per una "mà negra". No tornem a caure en l'error del "lirisme": tots els estats necessiten un servei d'intel·ligència i el monopoli de la violència per tal de fer front als enemics d'amagatots, en el cas nostre, DS, la darrera ganyota esberrada de l'imperi espanyol que practicà el genocidi amerindi i perpetuà la inquisició fins a les darreres conseqüències en la Guerra Civil del segle XX, la darrera guerra de Castella contra Catalunya.

Conclusions:

Hi ha veritats difícils d'escatir, però que poden ser del tot alliberadores un cop surten a la llum. Una d'elles és **l'ombra de sospita** que ens ha fet pensar a molts independentistes que els **atemptats del 17A foren un crim d'estat** perpetrat pel deep state (d.s.) de l'Estat Espanyol (EE).

Com que l'EE no ha permès una investigació oficial, ni en seu parlamentària ni en seu judicial, sols el periodisme de investigació ens ha pogut aclarir aquest gran dubte. Les dades contrastades ens permeten assegurar que el d.s. no deixà fer els atemptats a la cèl.lula gihadista per voluntat pròpia, sinó que es tractà d'una **negligència** del Cuerpo de Policía Nacional (CPN). Un cop perpetrats els atemptats, el d.s. va saber manipular tota la informació, administrant-la en compta-gotes, per mantenir viva la sospita que es podia tractar d'un crim d'estat per evitar el referèndum de l'1-O. L'EE estava al corrent de tots els tempos del camí cap a la independència i, gràcies a l'espionatge de correus electrònics i telèfons mòbils dels nostres líders, el mes de juliol ja sabia que hi havia determinats polítics al Govern de la Generalitat que dubtaven de fer la DUI. Donat que calia crear un marc legal previ per convocar el referèndum, decidiren que el moment decisiu per espantar-los era a partir de la 2^a quinzena d'agost, just després de les vacances parlamentàries. En García-Margallo així ho manifestà en unes declaracions públiques, on es referia a mesures repressives com el dispositiu "piolín" i a la persecució judicial dels organitzadors de l'1-O, però no ens estava amenaçant amb un crim d'estat. Un fet casual, els atemptats del 17A, el d.s. el va saber aprofitar després com a desactivador de la DUI, en veure que fracassaren estrepitosament en l'intent d'avortar el referèndum de l'1-O amb la violència policial i persecució judicial. L'èxit policial del CME en la gestió del 17A segurament també els esperonà a fer les coses millor, és a dir, amb més contundència. En veure que el poble català no es feia enrere davant de la repressió policial, decidiren reforçar la guerra psicològica contra els líders: creant confusió informativa al voltant del 17A pogueren mantenir viu el dubte d'un possible crim d'estat i provocaren el pànic dels socis de govern més porugs. Ajudaren a fomentar el dubte sobre el crim d'estat la negativa inamovible de l'EE a negociar amb el Govern Català i unes trucades anònimes dirigides als líders menys determinats a fer la DUI amenaçant amb una "violència

terrible". Si en aquells moments, els líders independentistes haguessin analitzat la situació més fredament, haguessin vist que la guerra psicològica al voltant del dubte del 17A era tan sols la darrera baula desesperada d'un EE atemorit per la determinació del poble a coronar el referèndum 1-O amb èxit i que la violència terrible després de la DUI era "una catxa", perquè d'haver-se practicat s'hagués dirigit també contra els catalans no independentistes.

Penso que no és massa tard per a fer girar la truita a favor nostre. La **veritat ha de ser la llum que ens guia:** ara

sabem que el terreny de joc del d.s. és

la guerra psicològica

i que no gosà afavorir un atemptat gihadista, que els podria haver esclatat a les mans amb unes conseqüències del tot imprevisibles, però sí

practicà la manipulació informativa del 17A per a desarmar a l'independentisme in extremis.

L'EE és capaç de robar-nos i d'atiar els mèdia, la policia i les togues contra nosaltres, però no d'emprar una violència directa extrema com durant la Guerra Civil. La gestió del 17A per part de l'EE ha estat la pura estratègia de la guerra psicològica per despertar el fantasma de la por en el moment més efectiu.

Una altra creació propagandística de Disney Spain (DS) és el eslogan "el Gobierno más izquierdoso de la historia", una cortina de fum per despistar als catalans de bona fe, deixant un bri d'esperança a la negociació, perquè s'en cansin després d'una llarga espera i s'acabin fent enrere de "tornar a intentar-ho". Hem de tenir clar que el presidente Pedro Sánchez és el cap de govern d'un EE que no és plenament democràtic perquè

li manca la independència dels 4 poders estatals

: executiu, legislatiu, judicial i els mèdia. Actualment sabem que, com a mínim, el judicial i els mèdia estan polititzats del mateix color, i que, de moment, cap indici apunta que el P(SO)E estigui disposat a desmarcar-se'n clarament, amb la qual cosa, el Gobierno "izquierdoso" es converteix en pura quimera. Els 4 poders treballen conjuntament per evitar la DUI amb

repressió policial i judicial fins a les seves darreres conseqüències. Amb l'estudi del 17A, hem descobert que la manipulació informativa també pot ser molt eficaç. Vist el terreny de la pura confrontació i ensems de la guerra psicològica, és de somiatruïtes esperar assolir l'amnistia dels represaliats i el referèndum acordat amb l'EE des d'una posició de feblesa com la que tenim ara.

Portem molts anys picant a la porta de la negociació i l'EE l'ha tancat definitivament, en passar directament al terreny de la pura confrontació. La veritat sobre el 17A ens demostra que el terreny de joc d'aquesta confrontació és, sobretot, la guerra psicològica, no la tan esperada violència física de l'EE. Tan sols usant la pura manipulació informativa ha pogut desactivar el procés independentista de manera tan o més efectiva i silenciosa que amb la violència. Un avantatge de la guerra psicològica és que el caos pot arribar a fer confondre amics amb enemics i guanyadors amb vençuts.

Les dues mentides piadoses dels líders independentistes i la confusió informativa generada per la guerra psicològica

expliquen la divisió dins del món independentista actual (apart dels possibles interessos particulars a romandre al poder al preu que sigui)

. Fins ara hem mostrat les nostres cartes a un enemic que no ho feia. Ara sabem el terreny de joc i a partir d'ara hem de ser nosaltres els qui despistem a l'enemic, amagant la nostra estratègia i aprofitant les seves febleses.

Ciudadans de Catalunya, amb el lliri a la mà no aconseguirem ni amnistia ni referèndum acordat. Disney Spain sols respòn als fets consumats i a les posicions de força. Taula de negociació sí, però un cop reactivada la DUI, i tan sols per a transferències de competències ministerials: seguretat social, exèrcit, diplomàcia, banca pública etc etc. Sempre des d'una posició de força, la força de la veritat, la força de les urnes, la força de la intel·ligència.

Per això cal polítics de debó, estadistes amb olfacte, intel·ligència, astúcia, lideratge, do de paraula i valentia a l'hora d'escatir totes les veritats. Dels errors sempre se n'acaba aprenent, però per això cal tenir la valentia de voler saber TOTA la veritat. Les veritats a mitges confonen i ens poden afeblir.

Copyright © 2021 jurgensotorrino.com

Referències bibliogràfiques:

1-"Cent hores seguint Younes". Vicent Partal, VilaWeb, 11.08.2018 ([enllaç](#)).

2-"Aleix Clarió posa llum als atemptats del 17-A". Aleix Clarió, La república, 18/08/2019 ([enllaç](#)).

3- "El cap del Mossos desautoritza al Conseller Forn". Joan Puig, La república, 17/08/2019 ([enllaç](#)).

4-"M'explico: De la investidura a l'exili". Carles Puigdemont i Xevi Xirgo. La Campana, 2020

5-"Els polítics recorden a Twitter les víctimes del 17-A, però la majoria callen sobre el joc brut del CNI".

Agències, La república, 17/08/2019 ([enllaç](#)).

6-"Margallo asegura que el Estado "no puede tolerar ningún acto de desobediencia" en Cataluña", EP, Diario Levante (el mercantil valenciano; Prensa Ibérica Media), 10-07-17 ([enllaç](#))

7-"17A, un crim d'estat? (1): Un govern del PP va mentir per intentar guanyar unes eleccions".

Joan Puig, La república, 11/08/2018 ([enllaç](#))

8-"El PPC acusa Torra de no contribuir-hi en "alimentar teories de la conspiració"

Agències, La república, 17/08/2019 ([enllaç](#))

9-"17-A, la información y la seguridad sólo las tendremos con la independencia". Espai web de la ANC, 17/8/19 ([enllaç](#))

10-Fons documental Alfdurancorner.com. ([enllaç](#))

Llistat d'abreviatures o acrònims per ordre alfanumèric:

1-O= 1 d'octubre del 2017, dia del referèndum de la independència de Catalunya i dia fundacional de la República Catalana

6-S= 6 de setembre del 2017, dia en que s'aprovà la Llei de desconnexió al Parlament Català

11-M= 11 de Març del 2004, data de l'atemptat gihadista a Madrid (estació de tren de rodalies de Atocha i de Santa Eugenia)

17-A= 17 d'agost del 2017, data dels atemptats gihadistes a Barcelona i Cambrils

23-F= Cop d'estat de l'exèrcit i guàrdia civil espanyols perpetrat el 23 de Febrer del 1981 amb la part visible de l'entrada de la guàrdia civil en el congreso tirant trets als sostres retransmesa en directe per TV. Es produí durant la investidura del presidente Calvo Sotelo i aparentment Juan Carlos I va evitar que es fes efectiu, però el tracte privilegiat als colpistes i la manca de reformes democràtiques que vingueren els anys següents, quan es preveia que guanyaria el el partit socialista espanyol, tot apunta que fou un avís a navegants, que no estaven disposats a fer cap altra reforma, sota l'amenaça del clam de les armes. Tot fa pensar que el propi rei hi estava al corrent, que dubtà fins al darrer moment l'actitud a adoptar i que escenificà l'estirada d'orelles als sublevats per tal de reforçar la seva imatge com a garant d'una democràcia, gràcies a que ell controlava a l'exèrcit

27-O= 27 d'octubre del 2017, data de la DUI que es declara al Parlament Català, però que es deixa en suspens

CME= Cos policial dels Mossos d'Esquadra

CPN= Cuerpo de Policía Nacional

d.s.= deep state o clavagueres de l'estat

DS= Disney Spain

DUI= Declaració Unilateral de Independència

EE= Estat Espanyol

GAL= Grupos Antiterroristas de Liberación, grups terroristes espanyols contra el terrorisme d'ETA, comandats des del Ministerio de Interior de la dècada del 1980

JFK= John Fitzgerald Kennedy

MHP= Molt Honorable President(a)

règim del 78= Reino de España, amb democràcia bicameral i constitució aprovada l'any 1978

UE= Unió Europea

Escrit per Dr. Jurgens - Otorrino

dilluns, 27 de desembre de 2021 18:50 - Darrera actualització dilluns, 25 de juliol de 2022 17:16
